

Категорія “Біорізноманіття”.

**Генетичне, видове та
екосистемне біорізноманіття.**

**Причини й наслідки
деградації біорізноманіття.**

План:

1. Категорія біорізноманіття.
2. Заходи збереження біорізноманіття.
3. Генетичне, видове, екосистемне біорізноманіття.
4. Аспекти трактування ландшафтного різноманіття.
5. Причини і наслідки деградації біорізноманіття.
6. Природозаповідання як одна з ефективних форм збереження біорізноманіття.
7. Природно-заповідний фонд України.
8. Висновки.

Категорія біорізноманіття:

- «біологічне різноманіття»-різноманітність живих організмів з усіх джерел, включаючи наземні, морські та інші водні екосистеми й екологічні комплекси, частиною яких вони є; це поняття включає в себе різноманітність у рамках виду, між видами й різноманітність екосистем.

Заходи збереження біорізноманіття

- Збалансоване використання земельних ресурсів.
- Невиснажливе використання природних екосистем.
- Зниження рівня техногенних забруднень природних комплексів.
- Збільшення площ під лісами й іншою природною рослинністю.

Види біорізноманіття

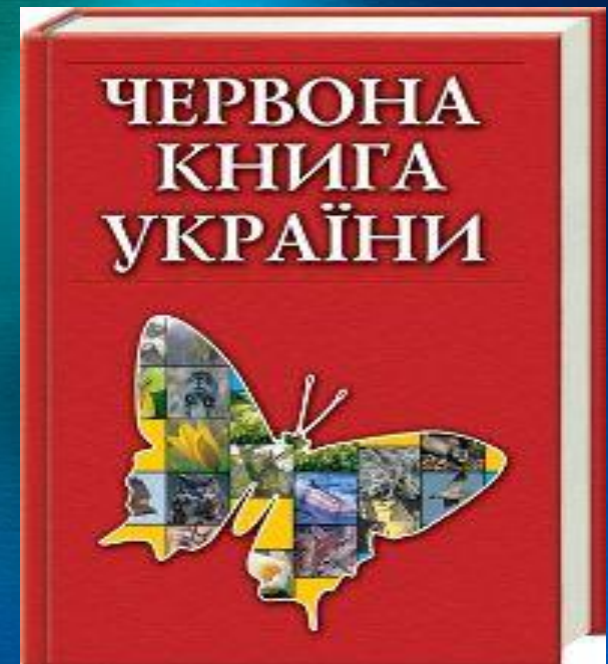
- Генетичне
- Видове
- Екосистемне (ландшафтне)

Генетичне біорізноманіття

- це сукупність генофондів різних популяцій одного виду.
- охорона одного виду в межах заповідника не дає право на його винищення на решті території його поширення.

Видове різноманіття

- це сукупність видів, що населяють територію.
- В межах України поширені 5100 видів вищих рослин, 12% з яких занесено до Червоної книги України.

Екосистемне (ландшафтне) різноманіття

- Це сукупність унікальних і типових лісових, лучних, болотних, степових, гірських, рівнинних, морських, річкових угруповань.

Аспекти трактування ландшафтного різноманіття.

- Ландшафтознавчий
- Антропічний
- Біоцентричний
- Гуманістичний

(М.Д. Гродзинський, П.Г.Шищенко)

Ландшафтознавче трактування різноманіття:

Базується на визначенні кількості типів ландшафтів і кількості їх контурів у межах певної території.

Шищенко та Гродзинський вважали, що найбільш різноманітну ландшафтну структуру мають території, де межують ландшафти різних природних зон і різних тектонічних структур.

Антропічне трактування ландшафтного різноманіття

- Базується на розумінні інтегративного ландшафту, тобто ландшафту зміненого і перетвореного людською діяльністю.

Біоцентричне трактування ландшафтного різноманіття

- Полягає у тому, що досягнення ландшафтного різноманіття передусім необхідне для забезпечення біотичного.
- Відновлення біотичного різноманіття в умовах реального ландшафту полягає в поєднанні окремих ділянок із збереженою природною рослинністю в цілісну мережу завдяки формуванню екологічних коридорів.

Гуманістичне трактування ландшафтного різноманіття

- Зводиться до трактування ландшафту як природо-культурної цілісності.

Причини деградації біорізноманіття

- Руйнування природного середовища життя
- Чужорідні види
- Надмірна експлуатація природних ресурсів
- Швидке зростання населення
- Загроза глобального потепління

Руйнування природного середовища життя

- заготовка деревини,
- добування корисних копалин,
- вируб лісу під пасовища,
- будівництво дамб і автомагістралей,
- спалення трав'яних покривів.

Чужорідні види

- Коли людина ввозить у будь-яку екосистему чужорідні біологічні види, вони змінюють усю екосистему настільки, що витісняють інші види, або приносять із собою такі хвороби, проти яких у них немає імунітету.

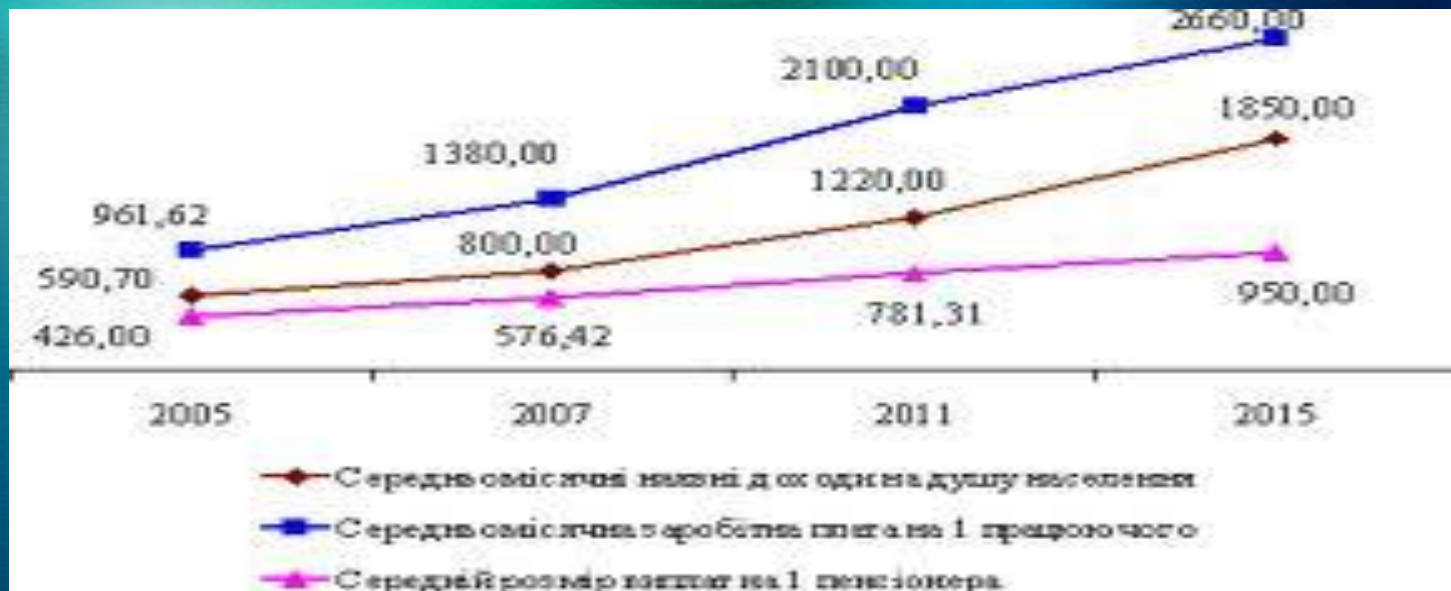
Надмірна експлуатація природних ресурсів

- У вересні 1914 року в зоопарку міста Цінціннаті помер останній мандруючий голуб.

Швидке зростання населення

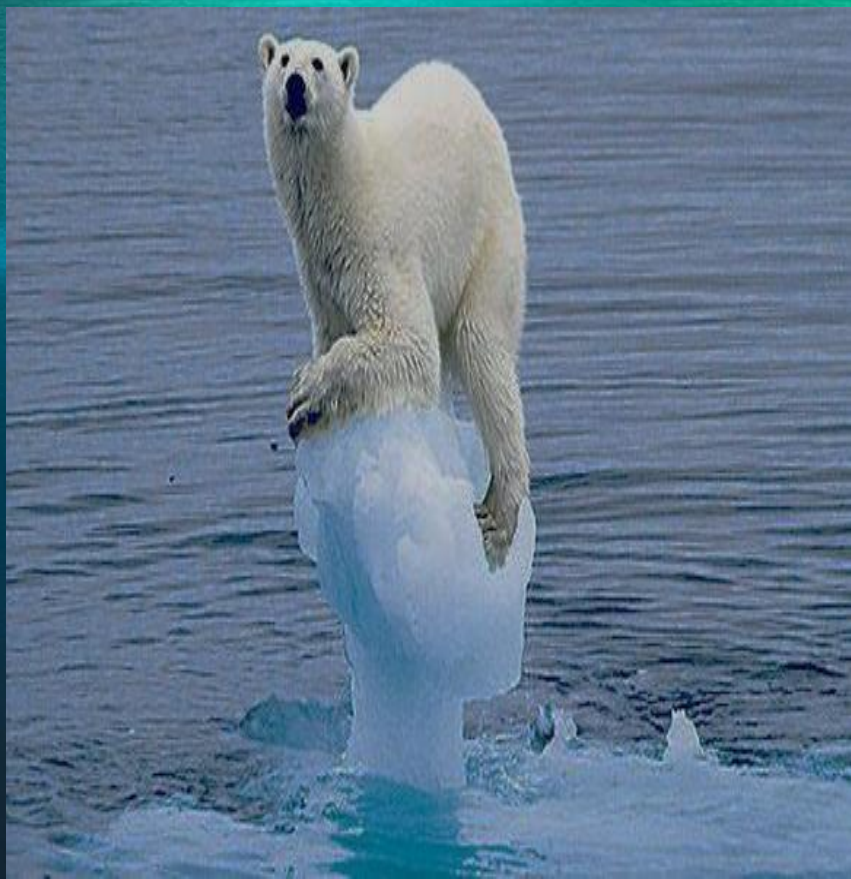
- У середині ХІХ століття чисельність населення Землі складала 1 млрд осіб. Через 1,5 століття кількість збільшилася до 6 млрд. Використання природних ресурсів перевищує допустимі норми.

Загроза глобального потепління

- Протягом останнього століття температура на Землі може підвищитися на 3,5 градуса за Цельсієм.
- підвищення температури води — одна з причин загибелі коралових рифів, які є середовищем життя багатьох морських організмів.
- підняття рівня Світового океану на 1 м може призвести до затоплення великих прибережних ділянок

Танення льодового покриву Гренландії та Антарктиди.

Природозаповідання- форма збереження біорізноманіття.

- Заповідання виконує ряд важливих наукових, господарських, екологічних завдань.

Рис. 2.13

Розташування заповідників і національних природних парків на території України

Категорії заповідних об'єктів:

- *Природні території та об'єкти:* природні заповідники, біосферні заповідники, національні природні парки, заказники, заповідні урочища.
- *Штучно створені об'єкти:* ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки, пам'ятки садово-паркового мистецтва.

Природоохоронні території України:

- Біосферні заповідники: Асканія-Нова, Карпатський, Чорноморський, Дунайський.
- Природні заповідники: Розточчя, Медобори, Канівський, Кримський, Казантипський..
- Природні парки: Синевир, Сколівські Бескиди, Яворівський, Гуцульщина.

Природозаповідною справою займається:

- Товариство Подільських природодослідників і любителів природи ;
- Хортицьке товариство збережувачів природи ;
- Кримське товариство природодослідників і любителів природи ;
- Миколаївське товариство любителів природи ;
- Харківське товариство любителів природи ;
- Полтавський природо-заповідний музей ;
- Київський природоохоронний комітет ;
- природничий відділ Українського наукового товариства ;

Висновок:

- Сучасні екологічні спостереження вказують на те, що збереження генофонду регіону можливе лише за умови 10-15% заповідності його території.
- Необхідно цілеспрямовано використовувати усі природні ресурси та формувати екологічні мережі для їх збереження.

Дякую за увагу!

Виконала:

Учениця 11А класу

ЛССЗШ № 81 ім. П. Сагайдачного

Манькина Марта